

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **Slovenskej konsolidačnej**, a.s., so sídlom v Bratislave, Cintorínska č. 21, IČO: 35 776 005, proti povinnému **V. P.**, bývajúcemu vo S., zastúpenému JUDr. R. O., PhD., advokátom so sídlom v B., **o vymoženie 752,64 € (22 674,-- Sk) a trov exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 15 Er 7589/2008, na dovolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 9. júna 2011 sp. zn. 20 CoE 558/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie povinného **z a m i e t a .**

Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Pezinok 11. novembra 2001 vydal poverenie č. 5107001776 na vykonanie exekúcie vymožením sumy 22 674,-- Sk a trov exekúcie na základe exekučného titulu – platobného výmeru Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. z 23. marca 2000 č. 40 - 2008/2000a, vykonateľného 25. apríla 2000, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť na účet poisťovne dlžné poistné na zdravotné poistenie za obdobie 1. januára 1995 do 31. decembra 1999 v celkovej výške 22 674,-- Sk.

Uznesením Okresného súdu Pezinok z 22. októbra 2010 č.k. 15Er 7589/2008-67 bola pripustená zámena na strane oprávneného tak, že namiesto Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. do konania vstúpila Slovenská konsolidačná, a.s.

Okresný súd Pezinok I uznesením z 1. decembra 2010 č.k. 15 Er 7589/2008-72 exekúciu zastavil, povinnému uložil nahradiť exekútorovi trovy exekúcie 120,15€ a vyslovil,

že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov exekučného konania. V odôvodnení uviedol, že povinný 18. marca 2009 doručil súdu návrh na zastavenie exekúcie ešte v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 11 Er 1209/00 z dôvodu premlčania vymáhaného práva v dôsledku uplynutia 3 ročnej premlčacej doby v zmysle § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní (ďalej tiež „zákon č. 273/1994 Z.z.“). Vychádzal z toho, že exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí orgánov verejnej správy (§ 41 ods. 2 písm. f/ Exekučného poriadku). Právo vymáhať poistné sa premlčí za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa toto poistenie predpísalo (§ 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z.). Návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol súdnemu exekútorovi doručený 15. decembra 2000, platobný výmer Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. z 23. marca 2000 č. 40 - 2008/2000a nadobudol právoplatnosť 14. apríla 2000. Oprávnený si síce uplatnil právo na vymoženie poistného v trojročnej premlčacej dobe v zmysle § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z., avšak plynutie tejto lehoty sa v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka neprerušuje; v dôsledku toho trojročná premlčacia doba v zmysle § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z., uplynula, súd preto exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku zastavil. O náhrade trov exekučného konania rozhodol podľa § 196 a § 200 ods. 1 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej (proti výroku o zastavení exekúcie a náhrade trov exekúcie) a povinného (proti výrokom o náhrade trov exekúcie) Krajský súd v Bratislave uznesením z 9. júna 2011 sp. zn. 20 CoE 558/2010 rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, zrušil výrok o náhrade trov súdneho exekútora, povinnému nepriznal náhradu trov právneho zastúpenie pred súdom prvého stupňa a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Za nesporné (v zhode so súdom prvého stupňa) považoval to, že platobný výmer, ktorý je exekučným titulom, nadobudol právoplatnosť 14. marca 2000 a stal sa vykonateľným 25. apríla 2000. Pôvodný oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie 15. decembra 2000. Právo vymáhať poistné sa premlčí za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa toto poistné predpísalo (§ 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z.). Je zrejmé, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie pred uplynutím trojročnej premlčacej doby (návrh na vykonanie exekúcie bol podaný 15. decembra 2000 a exekučný

titul nadobudol právoplatnosť 14. apríla 2000). Uvedený záver korešponduje so Stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Cpj 19/01 z 3. októbra 2001, podľa ktorého rozhodnutie príslušnej zdravotnej poisťovne možno súdnym výkonom rozhodnutia (exekúciou) vykonať aj po uplynutí troch rokov od uplynutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa toto poistenie predpísalo. Na doplnenie uviedol, že lehota uvedená v § 71 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní pre výkon týchto rozhodnutí neplatí. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že námietka premlčania vznesená povinným nie je dôvodná a preto podľa § 220 O.s.p. zmenil výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa tak, že návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, ako súvisiaci (závislý) zrušil aj výrok o náhrade trov priznaných súdnemu exekútorovi. O trovách (prvostupňového i odvolacieho) konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Povinný v dovolaní, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom v tom, že jeho záver o neúčinnosti námietky premlčania nútene vymáhaného práva je svojvoľnou (i nesprávnou) interpretáciou a aplikáciou ustanovenia § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z., ktorá zakladá porušenie jeho práv na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (IV. ÚS 77/02). Za nesporné považoval to, že platobný výmer bol vydaný v správnom konaní zdravotnou poisťovňou na základe zákona č. 273/1994 Z.z. Vzťah medzi zdravotnou poisťovňou a platiteľom poistného je verejnoprávnym vzťahom. Podľa názoru dovolateľa, ak uplynie trojročná premlčacia doba (podľa § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z.) v priebehu výkonu rozhodnutia, nemôže sa vo výkone pokračovať, ak dlžník namietne premlčanie. Ustanovenie § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z. upravuje premlčanie práva vymáhať poistné, nie však práva podať návrh na výkon rozhodnutia tak, ako to podľa dovolateľa svojvoľne interpretoval odvolací súd. Žiaden verejnoprávny predpis nestanovuje, že premlčacia doba podľa § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z. počas konania, v ktorom sa právo vymáha, neplynie. Obdobný názor vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp.zn. SŽ-o-Ks 87/03 z 20. februára 2003 - t.j. “že pohľadávky na poistnom na zdravotné poistenie majú verejnoprávny charakter a na ich vznik, zmenu a zánik nemožno nahliadnuť podľa ustanovení súkromnoprávných predpisov (napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka)“. To znamená i nepripustenie aplikácie ustanovenia § 112 Občianskeho zákonníka. Odvolaciemu súdu vyčítal nesprávnu interpretáciu Stanoviska vedeného pod Cpj 19/01 z 3. októbra 2001, v tom sa totiž uvádza, že ak zákon stanoví, že rozhodnutie orgánu štátnej správy alebo samosprávy možno vykonať len do určitej doby, potom do uplynutia tejto doby musí byť súdny výkon rozhodnutia nariadený

a vykonaný; ak dôjde k zmeškaniu zákonom stanovenej doby, nemôže už také rozhodnutie byť podkladom pre súdny výkon rozhodnutia.

Oprávnená sa s argumentáciou dovolateľa nestotožnila a preto navrhuje, aby dovolací súd dovolanie zamietol. V danom prípade sa nejedná o vymáhanie pohľadávok správnym orgánom (tzv. správna exekúcia), nakoľko správny orgán ako oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v zmysle Exekučného poriadku. Námietka premlčania uplatnená povinným môže byť úspešná len v prípade, že oprávnený svoje právo neuplatní návrhom na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej trojročnej dobe. V tomto prípade si oprávnený včas uplatnil nárok návrhom na vykonanie exekúcie, preto právo vymáhať poistné sa nemohlo premlčať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, proti rozhodnutiu proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) a nejde o žiaden z prípadov na ktoré dopadá § 239 ods. 3 O.s.p., preto bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) ho preskúmal a zistil, že dovolanie nebolo podané dôvodne.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je podľa zákona (§ 242 ods. 1 O.s.p.) viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi a obligatórne sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ tieto mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich označil dovolateľ, ale aj podľa ich obsahu.

1. Vzhľadom na vyššie uvedenú zákonnú povinnosť ustanovenú v § 242 ods. 1, druhá veta O.s.p. skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa predovšetkým zaoberal otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., majúcich za následok tzv. zmätočnosť konania (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti

účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, alebo prípad rozhodovania vylúčeným sudcom či súdom nesprávne obsadeným). V dovolacom konaní žiadna z týchto väd nevyšla najavo.

Pokiaľ povinný prípadne (i keď to výslovne v dovolaní neuvádza) vyvodzuje dôvod svojho dovolania tiež podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p., v nadväznosti na ústavné právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z toho, že právne závery odvolacieho súdu nezodpovedajú právnej argumentácii dovolateľa, čo zakladá (podľa názoru dovolateľa) svojvôľu v rozhodovaní (arbitrárnosť), treba zdôrazniť existenciu ustáleného právneho názoru, zhodne zastávaného všetkými senátmi občianskoprávneho kolégia, v zmysle ktorého nesprávne právne posúdenie veci nie je procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 62/2010, sp. zn. 2 Cdo 97/2010, sp. zn. 3 Cdo 53/2011, sp. zn. 4 Cdo 68/2011, sp. zn. 5 Cdo 44/2011, sp. zn. 6 Cdo 41/2011 a sp. zn. 7 Cdo 26/2010). Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I ÚS 3/97, II. ÚS 218/02, I. ÚS 50/04).

Pod spravodlivým súdnym procesom (fair hearing) sa v žiadnom prípade nechápe právo účastníka súdneho konania na preskúmanie toho, akým spôsobom vnútroštátny súd hodnotil právne a faktické okolnosti konkrétneho prípadu. Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Majúc na zreteli uvedené a vychádzajúc z toho, že skutkové ale najmä právne dôvody na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie sú dostatočne určité (zrozumiteľné) a odôvodnené (zodpovedajúce § 157 ods. 2 O.s.p.), dovolací súd preto dospel k záveru, že konanie netrpí vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

2. K dovolaciemu dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. dovolací súd uvádza, že tzv. inou vadou konania je procesná vada, ktorá (na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p.) nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. V súvislosti s námietkou o existencii tejto vady konania ju dovolateľ nekonkretizoval ani bližšie nevymedzil. V dovolacom konaní vada uvedenej povahy nevyšla najavo (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), preto na ňu nemohol byť vzatý zreteľ (§ 242 ods. 1 O.s.p.).

3. K tomu, čo dovolateľ uviedol v dovolaní za účelom preukázania opodstatnenosti uplatnenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., treba uviesť, že právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd použil iný právny predpis, ako mal správne použiť, alebo aplikoval síce správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval.

Z hľadiska posúdenia opodstatnenosti tohto dovolacieho dôvodu (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je nutné zodpovedať, či odvolací súd správne posúdil otázku premlčania práva v zmysle ustanovenia § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení (účinného ku dňu vydania exekučného titulu – k 23. marcu 2000), pokiaľ vychádzal z toho, že k premlčaniu práva vymáhať poistné nedôjde, ak oprávnený podá návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi v trojročnej lehote od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo poistné predpísané.

Dovolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že Stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 3. októbra 2001, sp.zn. Cpj 19/01 nerieši priamo otázku premlčaniu práva vymáhať poistné v zmysle § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z. o zdravotnom poistení. Jeho význam spočíva v rozlíšení právnych inštitútov premlčania od preklúzie práva. Podľa ustanovenia § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z. právo vymáhať poistné sa *premlčí* za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa toto poistné predpísalo, z čoho expresiss verbis vyplýva, že tieto nároky sa *neprekludujú*, ako

tomu je v prípade prekluzívnej lehoty uvedenej v ustanovení § 71 ods. 3 Správneho poriadku. K ich premlčaniu možno v súdnom výkone rozhodnutia (exekúcii) prihladiť *len vtedy, ak to dlžník namietne* a len v rozsahu uplatnenej námietky. Pokiaľ však *nedôjde k vzneseniu námietky* premlčania, rozhodnutie, ktorým bolo poistné predpísané podľa druhej časti zákona o zdravotnom poistení, možno súdnym výkonom rozhodnutia (exekúciou) vykonať i po uplynutí troch rokov odo dňa nadobudnutia jeho právoplatnosti rozhodnutia. Ustanovenie § 71 ods. 3 Správneho poriadku nie je aplikovateľné (použiteľné) na výkon (exekúciu) tých rozhodnutí na ktoré dopadá § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z.

Podľa ustanovenia § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len "Exekučný poriadok")].

Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Exekučného poriadku (platného v čase začatia tohto exekučného konania, t.j. k 15. decembru 2000) bolo možné vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí, schválených zmierov, platobných výmerov, výkazov nedoplatkov a dohôd, ktorých súdnu exekúciu pripúšťa zákon. Podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila.

Podľa § 21 ods. 3 a 4 zákona č. 273/1994 Z.z. (v znení platnom do 9. októbra 2002) právo vymáhať poistné sa premlčí za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa toto poistné predpísalo. Pre právo vymáhať prirážku k poistnému, poplatok z omeškania, pokuty a poplatok za nesplnenie oznamovacej povinnosti platia obdobne ustanovenia odsekov 1 až 3.

Dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd opodstatnene zastáva právny názor podľa ktorého, „právo vymáhať poistné“ v zmysle ustanovenia § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z. nie je premlčané, pokiaľ oprávnený subjekt podal návrh na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (§ 36 ods. 1,2, § 38 ods. 1,2 Exekučného poriadku) v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa predpísalo poistné. Právo vymáhať

poistné v zmysle § 21 ods. 3 zákona o zdravotnom poistení (účinného ku dňu vydania exekučného titulu) sa spája výlučne s právnou možnosťou **oprávneného** domáhať sa núteného výkonu rozhodnutia proti povinnému, ktorý dobrovoľne nesplnil uloženú povinnosť. Predpokladom naplnenia tohto práva oprávneným je súhrn takých postupov (krokov), ktoré smerujú k uskutočneniu právneho úkonu s ktorým právny poriadok spája účinné začatie konania, v ktorom možno povinného donútiť k splneniu uloženej povinnosti. Jedná sa o návrhové konanie, ktoré je ovládané dispozičným princípom. Predmet premlčania – „právo vymáhať poistenie“ – uvádzaná právna norma spája s možnosťou oprávneného **iniciovat'** nútený výkon rozhodnutia, nespája s ním **faktické uspokojenie oprávneného**, ktoré nastáva až úspešnou realizáciou (výkonom) v závislosti od zákonom upraveného postupu vymáhajúceho orgánu.

Aplikujúc uvedené východiská možno konštatovať, že odvolací súd správne posúdil význam slov „právo vymáhať poistné“ obsiahnuté v § 21 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z. v porovnaní so znením ustanovenia § 71 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku (platným do 31. decembra 2003) obsahujúcim slovné spojenie „rozhodnutie možno vykonať“. Zásadný právny rozdiel spočíva v tom, že „právo vymáhať poistné“ sa spája s aktívnou činnosťou na uplatnenie práva oprávneného v lehote, ktorú mu predpisuje zákon. Tento legislatívny pojem neznamená, že vyberanie priznaného plnenia (dlžného poistného) je samotné vymáhanie poistného, pretože poistné už vymožené (predpísané) bolo, len nebolo uspokojené (vykonané). Uvádzané ustanovenie § 71 ods. 3 Správneho poriadku odlišne upravovalo správnu exekúciu a to tak, že rozhodnutie bolo potrebné vykonať (porovnaj I. ÚS 122/07, IV. ÚS 307/2010).

Z uvedených dôvodov je zřejmé, že povinný neopodstatnene napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), v konaní neboli zistené vady konania v zmysle § 237 O.s.p. (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p.) ani iné vady konania, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie povinného zamietol (§ 243b ods. 1,4 O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal oprávnenej náhradu trov dovolacieho

konania, lebo v dovolacom konaní nepodala návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. júla 2012

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová